

[Hækkerup.]

naturligt, at Staten, som jo omfatter alle Kommunerne, yder Støtte, i hvert Fald i et saa begrænset Omfang som en Trediedel.

Til den højtærede Indenrigsminister vil jeg sige, at der er jo Forskel paa Paastand og Bevis, og naar den højtærede Minister hævdede, at jeg herfra havde afleveret en Række ganske almindelige Talemaader, saa vil jeg der overfor fremhæve, at jeg søgte at give enhver Udtalelse, jeg fremsatte, en talmæssig Begrundelse ud fra Eksempler hentede fra det praktiske Liv.

Jeg hævdede, at det vilde være en Ulykke, hvis dette Lovforslag blev gennemført under de nuværende Forhold, og jeg paaviste dette bl. a. ved en Henvisning til Forholdene i den By, jeg er kendt i, Ringsted. Hvis dette Lovforslag blev gennemført under de nuværende Forhold, saa stod vi saaledes, at vi selv med den højtærede Indenrigsministers Samtykke kun kunde anvende 17 000 Kr. om Aaret i Hjelpekassehjælp; men vi har i indeværende Aar brugt dels i Hjelpekassehjælp, dels i ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse 46 000 Kr. Hvis Arbejdsforholdene altsaa ikke forandrer sig i det kommende Aar, vil vi efter Lovforslaget kun kunne yde en Trediedel af den Hjælp, vi har ydet i indeværende Aar, og saa vil Resultatet uvægerligt blive, at en Mængde Familier i Ringsted vil komme til at gaa paa Fattigvæsenet.

Det er ganske afgjort, at saaledes maa det blive, for en Familie kan nu en Gang ikke leve af ingenting. Og jeg tvivler ikke om, at i andre Byer, hvor den egentlige Lønarbejderstand er forholdsvis talrigere end i Ringsted, vil Forholdene blive endnu værre. Dette er ingen Talemaade, der er intet som helst overdrevet i, hvad jeg har fremsat fra denne Plads om Virkningerne af Lovforslaget, hvis det bliver gennemført, som det her er forelagt.

Saa trøster den højtærede Indenrigsminister sig med, at dette Lovforslag er ledsaget af et andet Lovforslag, det om ekstraordinær Hjælp til Oprettelse af Krisekasser, og den højtærede Minister hævder, at disse to Lovforslag maa ses i Sammenhæng. Men ud fra mit Kendskab til Forholdene indenfor de daarligst stillede Arbejdere, f. Eks. Arbejdsmændene, hævder jeg, at det vil være ganske umuligt for disse Arbejdere at udnytte dette andet Lovforslag om Krisekasser. Jeg talte forleden med Formanden for Arbejdsmændenes Fagforening i Ringsted. Den har nu 280 Medlemmer; tidligere var der flere, men en Del

er gledet ud, fordi de ikke kunde betale Kontingent. Af disse 280 er de 175 arbejdsløse, og baade de arbejdende og de arbejdsløse maa ugentlig betale et Kontingent paa 1 Kr. 50 Ø. — tidligere var Kontingentet godt og vel 2 Kr. 50 Ø. —, og af disse 1 Kr. 50 Ø. betaler de godt 1 Kr. 25 Ø. alene til den Arbejdsløshedskasse, de har i Øjeblikket. Det er ganske givet, at med de Lønninger, der betales, og som Arbejdsforholdene er, vil det være umuligt for den talrigste og daarligst stillede Del af Arbejderstanden at betale yderligere Kontingent. Derfor er Henvisningen til Krisekasserne ingen Begrundelse for Vedtagelsen af det foreliggende Lovforslag.

Den højtærede Indenrigsminister hævdede dernæst, at Kommunernes Bevillingsret overfor Hjelpekasserne havde affødt Misbrug, og henviste i saa Henseende til Nørresundby. Nu maa jeg tilstaa, at jeg kender ikke særlig Forholdene i Nørresundby. Jeg ved, at det i udpræget Grad er en Arbejderby, og hvis der har været en overmaade stor Arbejdsløshed i en Arbejderby som denne, er det forstaaeligt, om Udgiften til Hjelpekassen er steget. Den har altsaa i Finansaaret 1926—27 udgjort 10 Kr. 59 Ø. pr. Indbygger. Om det er for meget, om der virkelig er foregaaet Misbrug dér, ved jeg ikke, og det forekommer mig, at det er Ministeren, der skylder at føre Bevis for sin Paastand.

Jeg kan henvise til, at for indeværende Aar bliver Udgiften til Hjelpekassehjælp og til ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse i Ringsted saadan noget som 8 Kr. pr. Indbygger, og jeg hævder bestemt, at i Ringsted har intet som helst Misbrug fundet Sted. Den konservative Hjelpekasseformand indrømmer selv, at man har været saa smaalig, som man paa nogen Maade kan være, og jeg kan forsikre den højtærede Indenrigsminister for, at hvis der til Ringsted kom en Sømand, som havde haft Hyre i 11 Maaneder, og søgte Hjælp, saa vilde han ingenlunde der faa 20 Kr. ugentlig af Hjelpekassen. Dette enkelte Eksempel, som den højtærede Minister fremsætter uden at stedfæste det nærmere, er jo for øvrigt intet Bevis. Enkelte Misbrug kan finde Sted, men man maa dog se paa Virksomheden i dens Helhed og dømme derefter.

Naar saa den højtærede Minister ved en Henvisning til Tallene i den Tabel, der er optrykt som Bilag til Lovforslaget, mener at kunne hævde, at der mange Steder er ydet for meget i Hjelpekasseunderstøttelse, saa vil jeg dertil sige, at netop Svingningerne i Tallene viser, at i de gode Tider, naar det